

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 177/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. E. B., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. V., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom policajnej hliadky 12. februára 2010, postupom vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-20/IS-1-V-2011 a jeho uznesením z 2. marca 2011, ako aj porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky v súvislosti s vybavovaním jeho bližšie neoznačených podnetov, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. E. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. novembra 2011 a 14. decembra 2011 doručená sťažnosť JUDr. E. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. V., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv

podľa čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom policajnej hliadky 12. februára 2010, postupom vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby (ďalej len „vyšetrovateľ“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-20/IS-1-V-2011 a jeho uznesením z 2. marca 2011, ako aj porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) v súvislosti s vybavovaním jeho bližšie neoznačených podnetov.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ namieta predovšetkým postup policajnej hliadky 12. februára 2010 v B. Vo svojej sťažnosti okrem iného uvádza:

„Dňa 12. 2. 2010 si sťažovateľ objednal taxi v B. Asi o 16.40 hod. stál sťažovateľ pred vchodom a videl ako auto taxislužby pristavilo na kraji cesty. Za autom taxislužby išlo policajné auto, ktoré pristavilo vedľa auta taxislužby a sťažovateľ v tom čase nastúpil. Veliteľom policajnej hliadky bol policajt, ktorý v minulosti nezákonne kontroloval a krivo obvinil sťažovateľa. Vyžiadal si od taxikára doklady a po ich kontrole vyhlásil, že bude vykonaná kontrola vozidla. Sťažovateľ, pod stresom krivého obvinenia v práve prebiehajúcom správnom konaní, vystúpil z auta a upozornil policajta, že sa ponáhľa, posledná jeho kontrola bola nezákonná a jeho činnosť je trestná. Na to ho policajti vyzvali, aby predložil občiansky preukaz. Sťažovateľ si myslel, že ho nechaj doma, tak povedal, že ho nemá u seba, ale tu býva a môže ho doniesť. Policajti, ale povedali, že bude predvedený na policajný útvar a prikázali mu otočiť sa k ich autu a položiť ruky na kapotu. Presvedčili sa či nemá u seba zbraň a prikázali mu nastúpiť si do auta. Na policajnej stanici mu prikázali vybrať všetky veci z vreciek. Pri tom sa našiel aj občiansky preukaz. Okrem neho mu odňali kreditnú kartu, kľúče od bytu, peňaženku s peniazmi, bankovky, ktoré mal vo vrecku a mobilný telefón, ktorý vypli. Prikázali mu vybrať si šnúrky z topánok a uzamkli ho do cely. Počas uzamknutia bol terčom posmechu, vyhrážok a nadávok zo strany veliteľa hliadky. Asi po 30 minútach, keď už hliadka odišla, bol odomknutý, veci mu boli vrátené a bol prepustený.“

V súvislosti s trestným oznámením, ktoré podal v súvislosti s postupom policajnej hliadky 15. februára 2010 a 19. marca 2010, sťažovateľ uvádza:

„Trestné oznámenie bolo vybavené vo veci umiestnenia do cely uznesením vyšetrovateľa Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-96/IS-1-V-2010 zo dňa 30. 3. 2010... vo veci neoprávneného vyžadovania hasiaceho prístroja a uvádzania nepravdivých údajov uznesením ČVS: SKIS-261/IS-1-V-2010 zo dňa 4. 8. 2010... V oboch prípadoch bola vec odovzdaná na disciplinárne konanie. Listom Vn 302/10-4 zo dňa 18. 11. 2010... prokurátor Vyššej vojenskej prokuratúry v T. informoval sťažovateľa, že vydal pokyn na začatie trestného stíhania vo veci obmedzenia slobody sťažovateľa zo dňa 12. 2. 2010. Trestné stíhanie bolo uznesením vyšetrovateľa PZ Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-20/IS-1-V-2011 zo dňa 2. 3. 2011 zastavené... Proti tomu podal sťažovateľ dňa 22. 3. 2011 sťažnosť... Táto bola uznesením prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry B. OPv 10/11 zo dňa 14. 4. 2011 zamietnutá... Dňa 23. 5. 2011 podal sťažovateľ podnet na preskúmanie postupu prokurátora... a dňa 14. 6. 2011 aj návrh na zrušenie uznesenia OPv 10/11... Listom Vyššej vojenskej prokuratúry v T. zn: Vn 146/11-15 zo dňa 19. 7. 2011 bol vybavený podnet aj návrh sťažovateľa... Proti tomuto postupu sa sťažovateľ dňa 11. 8. 2011 bránil podnetom na preskúmanie postupu prokurátora... a proti nečinnosti Generálneho prokurátora SR podal dňa 30. 8. 2011 ústavnú sťažnosť na Ústavný súd SR. Podnet na preskúmanie postupu prokurátora Vyššej vojenskej prokuratúry T. bol ako nedôvodný odložený, o čom bol sťažovateľ oboznámený dňa 3. 10. 2011 listom Generálnej prokuratúry SR zn.: Hn 147/11-28 zo dňa 26. 9. 2011...“

Sťažovateľ tvrdí, že uvedeným postupom policajnej hliadky bol okrem iných porušený čl. 2 ods. 2, čl. 17 a čl. 20 ústavy, § 8 ods. 1, § 18 ods. 1 a 4, § 22 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, § 123 Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 5, § 31 ods. 1 a § 201 ods. 4 Trestného poriadku v znení neskorších

predpisov (zákona č. 301/2005 Z. z.) a § 122 ods. 10 Trestného zákona v znení neskorších predpisov (zákona č. 300/2005 Z. z.).

Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Postupom policajnej hliadky dňa 12. 2. 2010 v B. bolo porušené právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy SR.

Postupom policajnej hliadky dňa 12. 2. 2010 v B. bolo porušené právo sťažovateľa na zachovanie osobnej cti, ľudskej dôstojnosti a dobrej povesti podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR.

Postupom policajnej hliadky dňa 12. 2. 2010 na útvare PZ v B. bolo porušené právo sťažovateľa vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR.

Uznesením vyšetrovateľa Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-20/IS-1-V-2011 bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Uznesením vyšetrovateľa Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-20/IS-1-V-2011 bolo porušené právo sťažovateľa na osobnú slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného pod č. 209/1992 Zb.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané zadosťučinenie vo výške 31 000,- Eur, slovom: tridsaťjedentisíc Eur.

Postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky vo veci podnetov sťažovateľa bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.“

Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil sťažovateľ takto:

„Nezákonným predvedením a súvisiacimi úkonmi mu bola obmedzená osobná sloboda, bol ponížený na verejnosti, zmeškal dôležitý termín a o zmeškaní nemohol informovať druhú stranu. Orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v súlade so zákonom a neposúdili vec objektívne a správne. Podľa porušovateľa boli ich rozhodnutia

a postup v súlade so zákonom. Preto sa sťažovateľ nemohol a nemôže vyhnúť ďalším podobným útokom. V dôsledku toho sa obáva o svoju slobodu a bezpečnosť, čo pociťuje ako značnú ujmu. Preto žiada zadosťučinenie v peniazoch.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru postupom policajnej hliadky 12. februára 2010, postupom vyšetrovateľa v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-20/IS-1-V-2011 a jeho uznesením z 2. marca 2011

Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru namietaným postupom policajnej hliadky 12. februára 2010 ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity ustanovený v čl. 127 ods. 1 ústavy (premietnutý aj do § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), z ktorého vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd alebo iný orgán verejnej moci. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc preskúmať namietaný postup policajnej hliadky 12. februára 2010 z dôvodu, že ho na základe trestného oznámenia sťažovateľa zo 14. februára 2010 preskúmal vyšetrovateľ, pričom v tejto veci rozhodol uznesením sp. zn. ČVS: SKIS-96/IS-1-V-2010 z 30. marca 2010 tak, že odovzdal vec „*riaditeľovi Krajského riaditeľstva PZ B. na disciplinárne konanie, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197, ods. 2 Trestného poriadku*“.

Rovnako to platí aj vo vzťahu k preskúmaniu namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru postupom vyšetrovateľa v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-20/IS-1-V-2011 a jeho uznesením z 2. marca 2011. Postup vyšetrovateľa v namietanom konaní a jeho uznesenie z 2. marca 2011 preskúmala na základe sťažnosti sťažovateľa z 21. marca 2011 Vojenská obvodná prokuratúra B., pričom rozhodla uznesením sp. zn. OPv 10/11 zo 14. apríla 2011 tak, že sťažnosť zamietla.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol pre neprípustnosť.

2. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru postupom generálneho prokurátora vo veci podnetov sťažovateľa

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na základe výzvy ústavného súdu z 28. novembra 2011 predložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľa doplnil sťažnosť sťažovateľa podaním zo 14. decembra 2011, pričom petit sťažnosti doplnil takto: „*Postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky vo veci podnetov sťažovateľa bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.*“ Vo výzve bol sťažovateľ upozornený aj na zákonné náležitosti sťažnosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd konštatuje, že právny zástupca sťažovateľa doplnil sťažnosť sťažovateľa. Z doplneného petitu sťažnosti však nie je zrejmé, aký postup generálneho prokurátora a ktoré podnety žiada sťažovateľ preskúmať. Ústavný súd poukazuje v tejto súvislosti na to, že ako prílohu k sťažnosti priložil sťažovateľ dve podania adresované generálnemu prokurátorovi – podanie zo 14. júna 2011 označené ako „*Návrh*“, ktorým navrhuje zrušiť uznesenie prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry sp. zn. OPv 10/11 zo 14. apríla 2011, a podanie z 15. novembra 2010 označené ako „*Trestné oznámenie.*“ Ako prílohu k sťažnosti pripojil aj podanie adresované generálnemu prokurátorovi z 10. augusta 2011 označené ako „*Podnet na preskúmanie postupu prokurátora*“. K sťažnosti pripojil aj prípis zástupcu riaditeľa odboru prokurátorských činností vojenskej súčasti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 26. septembra 2011 č. k. Hn 147/11-28 vo veci opakovaného podnetu sťažovateľa z 10. augusta 2011, ktorý sa týka zákonnosti postupu a rozhodnutia prokurátora Vyššej vojenskej prokuratúry T. v konaní vedenom pod sp. zn. Vn 146/11 (a veci vedenej na Vojenskej obvodnej prokuratúre B. pod sp. zn. OPv 10/11).

Ústavný súd poukazuje v tejto súvislosti tiež na uznesenie ústavného súdu č. k. I. ÚS 11/2012-7 z 11. januára 2012, ktorým bola predchádzajúca sťažnosť sťažovateľa z 30. augusta 2011 odmietnutá pre nedostatok predpísaných náležitostí a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. V sťažnosti z 30. augusta 2011 sťažovateľ namietal postup generálneho prokurátora na podklade rovnakých skutkových okolností; okrem iného namietal, že generálny prokurátor nezrušil uznesenie Vojenskej obvodnej prokuratúry B. sp. zn. OPv 10/11 zo 14. apríla 2011.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 28. novembra 2011 nedoplnil sťažnosť spôsobom, ktorý by viedol k odstráneniu jej chýbajúcich náležitostí, a to ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti, hoci je v konaní zastúpený advokátom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2012